

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 5 Ἀπριλίου 1931 ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς

ΔΕΚΑΘΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1931

ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον Α' Δοχ. 50	Ἐξώστης—Θεωρεῖον Β' Δοχ. 30
Πλατεῖα—Ἀμφιθέατρον. » 40	Ἵπερόφον » 25

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Συναυλίας ἢ εἰσοδος ἐπιτρέπεται
● μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.

Τιμὴ ἀναλυτικῆς προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Συμφωνία αρ. 2, εις Fe μειζ.* J. BRAHMS
I Allegro non troppo (ἔργον 73)
II Adagio non troppo
III Allegretto gracioso. (Quasi andantino)
Presto ma non assai. Tempo primo
IV Allegro con spirito
Ἐν τῆς Ὀρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

2. *Μεγάλη Λειτουργία εις ντο έλασ.* W. A. MOZART
Ἐποσπίσματα
I Kyrie
II Gloria
III Credo
IV Crucifixus
V Agnus Dei
Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ ὀρχήστρα.
Soprano solo: ἡ Δίς Λούλα Μαύτα
(Πρώτη ἐκτέλεσις)

3. *Πάριφαλ* R. WAGNER
Θρησκευτικὴ Σκηνὴ τῆς 1ης πράξεως
Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ ὀρχήστρα
-

JOH. BRAHMS

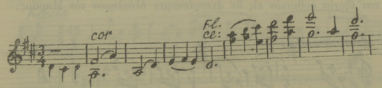
Συμφωνία αρ. 2

Οί φανατικοί θαυμαστά του Μπράμς εδρίσκουν γενικῶς ὅτι ἡ Δευτέρα Συμφωνία εἰς *Pe mǔizon*, ἔργον 37 (1878), δὲν ἔχει τὸ βάθος καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως τῆς πρώτης. Ἐν τούτοις ἡ δευτέρα αὐτῆ συμφωνία ἀρέσει ἰδιαίτερος διότι μένει πάντοτε εἰς ἀτμόσφαιραν πολὺ συντηρητικῆν, χωρὶς προσπαθείας ἐπιδείξεως καὶ μεγαλοπρεπείας.

Γενικῶς καὶ παρὰ τὰ ἐλαττώματά της, ἡ δευτέρα συμφωνία ἀφίνει μιὰν ἐντύπωσιν δροσιᾶς, ἐνδόλου γραφίματος καὶ αὐθορμητοῦ ἐμπνεύσεως, ποῦ ἔλειπται ἀπὸ τὴν πρώτην. Οἱ Βιεννέζοι δὲν ἠπατήθησαν: τὴν βρῆκαν περὶ χαριτωμένην ἀπὸ τὴν προγενεστέραν τῆς ἀδελφῆν καὶ ἔδειξαν ἰδιαίτεράν προτίμησιν διὰ τὸ ἔργον αὐτό, ποῦ ἐπωνόμασαν: ἡ «βιεννέζικη συμφωνία» — «πιστὴ εἰκὼν τῆς δροσερῆς καὶ ἡγιῶς ζωῆς ποῦ περὶ κανεὶς εἶπεν ὡραίαν πόλιν τοῦ Λοννάβου».

Ἀναλυτικὴ μελέτη.

Allegro non troppo. Ἀρχεται διὰ φράσεως ἐκτελουμένης ὑπὸ τῶν βαθυχόρδων, μετὰ τῆς ὁποίας συνδέεται μελωδία πλήρης γαλήνης μουσικοπαθοῦς, ἐμπιστευθεῖσα εἰς τὰ κόρνα καὶ τοὺς βαρυβαλλοὺς (bassons), καὶ συνεχίζομένη διὰ τῆς προσθήκης τῶν πλαγιαίων καὶ εὐ-θναίων.

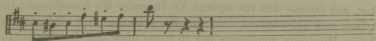

Ἡ εἰσαγωγή αὐτῆ θάλει χρησιμεύσει ὡς δημιουργικῶς πυρὴν δι'

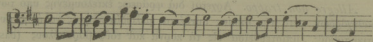
δλον τοῦτο τὸ τεμάχιον καὶ θέλει δώσει χώραν εἰς ἀναπτύξεις ἀπροσδοκίτους ὡς ἐκ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἐπιταύρου των. Ἐν νέον στοιχεῖον ἀκολουθεῖ μετ' ὀλίγον, ἐκτελούμενον ὑπὸ τῶν βιολίων, χάριτος ὅπως ἰδιαζούσης:

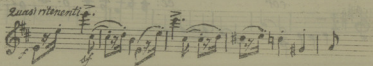
Τὸ θέμα τοῦτο, τὸ τόσο εὐτηχοῦς μελωδικῆς γραμμῆς, προσδίδει, δυνάμει νὰ εἴπωμεν, χαρακτηριστὰ σχεδὸν ποιμενικὸν εἰς τὸ 1ον μέρος τῆς συμφωνίας. Τὸ τέλος τοῦ θέματος τούτου δίδει ἀφορμὴν εἰς παραλειγὴν τοῦ ρυθμικοῦ τοισμοῦ, διὰ αθόγγων ξηρῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ τοῦ ὄρχηστρου, καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Μπραῆς ἐξρησιμοποιήσας κατ' ἐκκλητικὸν τρόπον διὰ τὴν *coda*:

Μετὰ γλυκειὰς τινὰς ἀρμονίας, ὁ συνθέτης μᾶς παρουσιάζει ἐν νέον θέμα ἐκτελούμενον ὑπὸ τῶν βιολοντσέλλων καὶ τῶν βιολῶν, με ὑπεροχὴν τῶν βιολοντσέλλων:

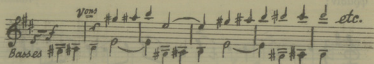

Ἡ λογικὴ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος τούτου, μᾶς ὀδηγεῖ εἰς πυρῆνα κατ' ἔξοχην ρυθμικὸν εἰς ὃν ἀνευρίσκομεν ὀλόκληρον τὸν Μπραῆς:

Μέσα εἰς τὴν φλόγα τῆς ρυθμικῆς ταύτης πάλης ὁ συνθέτης προ-

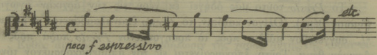
σθέτει νέον παράγοντα, μίαν φράσιν, θαυμασίας μελωδικῆς γραμμῆς, ἐκτελουμένην ὑπὸ τὰ βαθύχορδα καὶ τὰ βιολία, ἐνῶ οἱ εὐθύσσωλοι, τὰ κέρατα καὶ αἱ βιόλαι ἐκτελοῦν ρυθμικὸν τύπον, στένοντα καὶ συγκεκοι-
 μένον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ἡ ἀμέσως προηγουμένη ἀντιστικτικῆ
 γραμμῆ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν σκε-
 λετὸν τοῦ *Allegro non troppo*.

Adagio non troppo.

Ἄρχεται διὰ εὐρείας φράσεως τῶν βιολοντσέλλων, ἐκφραστικότητος
 ὅλως ἐσωτερικῆς:-

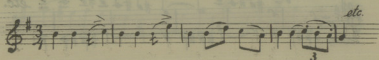
Ἡ φράσις αὕτη δὲν δίδει χώραν εἰς καθαρὸν θεματικὰς ἀναπτύ-
 ξεις: Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν βιολίων ἵνα διακοπτομένη μετ' ὀλί-
 γον, δόσῃ θέσιν εἰς τὸ κέρατα τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ ἐν νέον θέμα στενώς
 συνδεδεμένον πρὸς τὸ 1ον καὶ ὅπερ χρησιμεύει ὡς ἄγωγός πρὸς τὸ 2ον
 μέρος τοῦ *Adagio* τούτου: τὸ μέρος αὐτὸ χαρακτηρίζει ρυθμὸς καὶ με-
 λωδία ἀξιοπαρατήρητος.

Μετὰ ἀντιστικτικὴν ἐπεξεργασίαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν, τὸ πρῶτον
 θέμα ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ξυλίνων ὄργάνων, διὰ τὴν τελειώσῃ εἰς
 τόνον ζοηροῦς χρωματιζόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχόρδων.

Allegretto gracioso (Quasi Andantino).

Ἐνταῦθα ὁ συνθέτης ἀπεμακρύνθη ἀπολύτως τοῦ συνήθους *scherzo* καὶ ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ τεμάχιον νέου τύπου. Ὁ δῆναυλος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν *piccicati* τῶν βιολοντοῦλλων παρουσιάζει τὴν φράσιν:

Τὸ θελκτικὸν τοῦτο θέμα παρουσιάζεται κατόπιν, καθ' ὀλοκληρίαν μεταμορφωμένον $\frac{2}{4}$ ὑπὸ τῶν ἐγχόρδων (ἄνευ βαθιγόρδων) καὶ εἰς ἀγωγὴν *Presto ma non assai*:

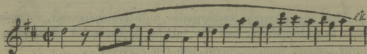

Τὸ *Presto* τοῦτο μᾶς ὀδηγεῖ ἐκ νέου εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀγωγὴν (ὅμοιον θέμα). Ὀλίγον κατόπιν, τὸ *Presto* ἐπαναλαμβάνεται μὲ ρυθμὸν $\frac{2}{8}$, συγγενεῦον μᾶλλον πρὸς τὸ προηγούμενον *Presto* παρὰ πρὸς τὸ ἀρχικὸν θέμα. Τοῦτο ἐπαναφαίνεται εἰς τὸν ἀπομεμακρυσμένον τόνον τοῦ *fa* # μεῖζ, καί τελειώνει εἰς τὸν κύριον τόνον *sol* μεῖζ. πλῆρη συγκινητικῆς γλυκύτητος.

Allegro con spirito.

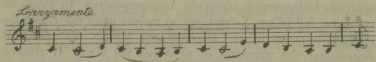
Τὸ finale τοῦτο εἶνε μία λάμψις ἡλίου, εὐθυμίας καὶ πνεύματος. Περιοριζόμεθα νὰ σημειώσωμεν τὰ κυριώτερα θέματα ἐξ ὧν ἔχει κατασκευασθῆ, θεωροῦντες ὅτι μία ξηρὰ ἀνάλασις οὐδὲν θὰ προσέθετε εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ μέρους τούτου.

Τὸ κυριώτερον θέμα παρουσιάζεται ὡς ψιθυρὸς *p*, ὑπὸ τῶν ἐγχόρδων:

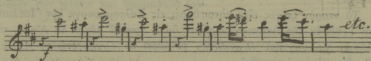

Εἶνε δὲ τόσον ἐκτεταμένον καὶ πλοῦσιον εἰς ἰδέαν, ὥστε ὁ Μπαρμὺς δὲν ἔσχεν ἀνάγκην νὰ προστρέξῃ εἰς ἐπιστημονικούς τεχνικούς συνδυασμούς διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὸ τεμάχιον τοῦτο: προχωρεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡσεὶ παρασυρόμενον ἀπὸ ὄρητικῶν χεῖμαρον ζωῆς.

Τὸ 2ον θέμα εἶνε ἐπὶ τῆς δεσποζούσης καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν 1ων βιολίων:

Μετὰ μίαν «*γέφυραν*» σχηματιζομένην ἀπὸ κλίμακας διακοπτομένης καὶ ἐπαναλαμβανομένης ὡς χεῖμαρος ὑπὸ τῶν ἑγχόρδων, καταλήγομεν εἰς ἓν νέον στοιχεῖον ὅπου κατὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Μπαρμὺς δεσπάζει ἡ *συγκοπή*:

Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς αὐτῆς, τῆς τόσον εὐτυχῶς παρουσιαζομένης, ὁ συνθέτης ἐπανερχεται εἰς τὸ 1ον θέμα, διάφοροτρόπως συνδυασμένον καὶ ἡ συμφωνία τελειώνει ὡς μία θαυμασία φωτεινὴ εἰκὼν.

W. D. MOZART

Μεγάλη Λειτουργία εἰς Ντο Ελασσον

Ἐπὶ τοῦ περιέργου σύμπτωσις τὸ ὅτι ὁ Μόζαρτ ἀφῆκεν ἡμιτελῆ τὰ δύο σημαντικώτερα ἐκκλησιαστικά του ἔργα, τὴν «*Μεγάλην Λειτουργίαν εἰς ντο Ελασσ*», καὶ τὸ «*Ρέκβιεμ*»: τὸ δεύτερον δὲν κατορθώθη ν' ἀποπερατωθῇ λόγῳ τοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ συνθέτου, τὸ πρῶτον ἔμεινε ἡμιτελὲς λόγῳ αὐρορῆς ἀντιξῶνον περιπέπειστων. Ὁ Μόζαρτ εἶχε σκεφθεῖ—καθὼς ἔγραφεν εἰς τὸν πατέρα του— νὰ γράψῃ μίαν μεγάλην Λειτουργίαν καὶ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ ἐν Σάλτσ-

μπούργκ όταν θά ἔφερον ἐκεῖ ὡς σὺζυγόν του τὴν Κωνσταντίαν. Ὁ Μότσαρτ ἔγραψεν: «Υπεσχέθην στὴν καρδιά μου νὰ γράψω αὐτὴν τὴν Λειτουργίαν». Πάντως ἡ Λειτουργία εἰς ντο ἔλαο. ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μότσαρτ μετὰ τοὺς γάμους του (11 Αὐγούστου 1782).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν αὐτὴν εἶνε φανερά ἡ ἐπίδρασις τῆς βορειο-γερμανικῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης τῶν Διαμαρτυρομένων. Τὸ *Credo* καὶ τὸ *Sanctus* ἐνθυμίζουσι Καίνδελ, καὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ *Gloria* ἔχει μεγίστην ὁμοιότητα μὲ τὸ *Ἀλληλοῦν* τοῦ Μεσσία. Τὸ ζουαρτέτο «*Benedictus*» εἶνε γραμμῆνον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Μπάχ. Ἡ γλυκύτης καὶ ἡ θαυμασία πολυφωνία τοῦ μέρους τούτου παραμένει μοναδικὴ ἐν τῇ δημιουργίᾳ τοῦ Μότσαρτ. Εἶνε δὲ τοσοῦτο μᾶλλον καταπληκτικὴ ἡ δύναμις τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ Μότσαρτ πρὸς τὴν αὐστηρὰν μουσικὴν, καθ' ὅσον εἶνε γνωστὸν ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἔγραψε τὴν Λειτουργίαν εἰς ντο ἔλαο, ἠσχολεῖτο ταυτοχρόνως μὲ τὸ κομικὸν Ἰταλικὸν μελό-δραμα.

Τὸ νεαρὸν ζεῦγος εἶχε καταρθῆσαι εἰς Σάλτσμπουργκ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1783, ἐκ τῆς Λειτουργίας εἶχαν ὁμοῦ γραφῆι μόνον τὸ *Kyrie*, τὸ *Gloria*, *Sanctus* καὶ *Benedictus* ἐν μέρει τὸ *Credo* ἐνῶ τὸ *Agnus* δὲν εἶχεν ἀκόμη συντεθεῖ.

Τὴν 25 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἔργον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τοῦ Ἁγ. Πέτρου τοῦ Σάλτσμπουργκ, (καὶ οἰχί εἰς Βιέννην ὡς ἐσφαλμένως ἀναφέρει ὁ *André*). Ἐκτοτε ἔμεινε τὸ ἔργον ἄγνωστον ἐπὶ 100 ἔτη καὶ πλέον, μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου 1901, ὁπότε ἐξετελέσθη ἐκ νέου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Μαρτίνου Λουθήρου τῆς Δρέσδης. Δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ὁ Μότσαρτ κατὰ τὴν πρώτην ἐπέτελει ἠρκέσθη μόνον εἰς τὰ συντεθέντα ἀποσπάσματα μᾶλλον φαίνεται ὅτι συνεπλήρωσε τὸ ἔργον διὰ τεμαχίων ἐξ ἄλλων προγενεστέρων Λειτουργιών. Ποῖα εἶνε αὐτὰ τὰ τεμάχια δυστυχῶς δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν.

Ἐπιτρέψας εἰς Βιέννην ὁ συνθέτης δὲν εἶχε πλέον καιρὸν, λόγῳ τῶν ἀσκολιών του νὰ ἐργασθῆ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἔφερε πρὸς τοὺς ἄλλοις νὰ γράψῃ ἓνα Ἰταλικὸν ὄρατόριον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ μετεχειρίσθη πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς Λειτουργίας. Τὸ συντεθὲν ὄρατόριον ἦτο τὸ «*Davidde penitente*», ἐνῶ τὰ ἀποσπάσματα τῆς πρωταρχικῆς Λειτουργίας ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον τὸ 1840.

Τὰ συμπληρωμένα *Sanctus* καὶ *Benedictus*, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον ὀσειν εἰς τὸ ὄρατόριον, καθὼς καὶ τὰ ἡμιτελῆ μέρη τοῦ *Credo*, παρέ-

μειναν απαραίτητα. Ὁ Μότσαρτ οὐδέποτε, ἔξαιρουμένου τοῦ *Ρέκβιεμ*, προσήγγισε τὴν ἐμπνευσμένην σοβαρότητα καὶ τὴν βαθεῖαν θρησκευτικότητα τῆς Μεγάλης Λειτουργίας εἰς ντο ἑλασσον. Ἡ αὐθιρὰ πολυφωνικὴ ἐπεξεργασία, ἡ ἐναλλαγὴ τῶν πενταφώνων καὶ ὀκταφώνων χοροφιδῶν, ἡ εὐρεῖα σύλληψης ὀρισμένων τεμαχίων, ὡς καὶ ἡ πλουσία ἐνορχήστρωσις, μᾶς πλησιάζουν πρὸς τὰς μεγάλας Λειτουργίας τοῦ Μπαχ καὶ τοῦ Μπετόβεν.

Ἐγεννήθη τὸ ἐρώτημα ἐὰν παρόμοιον ἔργον ἔπρεπε νὰ παραμῆνῃ ἄγνωστον καὶ κατατετημημένον. Κατόπιν ὀρίμου σκέψεως, ὁ Alois Schmitt, διευθυντὴς τῆς *Ἐταιρίας Μότσαρτ* τῆς Δρέσδης, ἀπεφάσισεν νὰ ἀδιοπερατώσῃ τὴν ἐνορχήστρωσιν, ὅπου αὐτὴ ἦτο ἑλλιπὴς καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἄλλείποντα τεμάχια τοῦ *Credo*, δι' ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τοῦ διδασκάλου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρουσιασθῇ πλήρης ἡ Λειτουργία.

Συμπληρωμένον τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον, ἐξετελέσθη καὶ πάλιν 1 Ἀπριλίου 1901 ἐν Δρέσδῃ, πρὸς δόξαν τοῦ δημιουργοῦ του καὶ πρὸς χαρὰν τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν του.

I. Kyrie eleison

II. Gloria

Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus, bonae voluntatis.

III. Credo

Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium.

Et in unum Dominum Jesum Christum, filium Dei unigenitum et ex patre natum ante omnia saecula.

Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, facta sunt qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis.

Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato passus et sepultus est.

VI. Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Dona nobis pacem.

R. WAGNER

Πάρισιαι

Μέχρι πρό δεκαετίας μόνον μερικοί προνομοῦχοι εμποροῦσαν νὰ ἀπολαύσουν εἰς Bayreuth, τὰς θείας ἀρμονίας τοῦ Πάρισιαι. Τὸ ἔτος 1913 εἶδεν ἐξαφανιζόμενον αὐτὸ τὸ προνόμιον τοῦ θεάτρου τοῦ Bayreuth, προνόμιον τὸ ὁποῖον ὁ Βάγνερ τοῦ εἶχε παραχωρήσει μὲ ἐιδικὸν ἄρθρον τῆς διαθήκης του. Παρελθούσης τριακονταετίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Διδασκάλου, ὁ Πάρισιαι ἀνίξει πλέον εἰς τὸ δημόσιον. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ὀπερὰ τῶν Παρισίων, τὸ θεάτρον τῆς Μονπαίε τῶν Βρυξελλῶν καὶ ἄλλα πολλὰ μελοδράματα κατώρθωσαν νὰ ἀνεβάσουν ταυτοχρόνως τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο τοῦ Βάγνερ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1914.

Ὁ Ριχάρδος Βάγνερ ἀπέθανε εἰς Λειψίαν τὸ 1883. Ὁ Πάρισιαι εἶνε τὸ τελευταῖον ἔργον του. Ἡ ὑπόθεσις του ἐλήφθη ἀπὸ τοὺς χριστιανικοὺς θρούλους τῆς μεσαιωνικῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Chrestien de Troyes (1196) *Περσεβάλ Γκαϊοά*. Ὁ θρούλος τοῦ Ἁγίου Γκράαλ φαίνεται ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Γαλλίαν, μὲς τὴν καρδιά τῶν Πυρηναίων, ὅπου κατὰ τὴν λαϊκὴν πίστιν ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Μονσαλβιά.

Ὁ θρούλος τοῦ Γκράαλ, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Κύκλου τοῦ Ἄρθου. οῦ, κύκλου ὁ ὁποῖος διαίρεται εἰς δύο μέρη· ἐκ τῶν ποιημάτων τῆς *ἀρχογγέλης* λεγομένης *τραπέζης*, ποῦ περιγράφει τοὺς ἰπποτικούς τὸν ἔρωτα καὶ τοὺς πολεμικοὺς ἡρωϊσμούς, καὶ ἐκ τοῦ ποιήματος τοῦ Γκράαλ, ἔχοντος χαρακτῆρα μυθικοπαθῆ καὶ θρησκοειτικόν καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ τελευταία καὶ ἀρχαιοτέρα ἔκφανσις εἶνε τὸ μυθιστόρημα *Περσεβάλ*. Γκράαλ εἶνε τὸ ποτήριον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ μαθηταὶ τὸν ἔωρτασαν τὸν Μυστικὸν Λείπνον τὴν παραμονὴν τῶν Παθῶν. Οἱ ἄγγελοι τὸ παρέλαβαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μέχρις οὗ εὐρέθη ἐπὶ τῆς γῆς μία φυλὴ ἀρετὰ ἀγνή, ὥστε νὰ τὸ διαφινύξῃ ὡς παρακαταθήκην. Ἡ οἰκογένεια αὐτῆ εὐρέθη ἐπὶ τέλους· ἀρχηγὸς αὐτῆς ἦτον ἓνας Ἀσιανὸς Πρίγκηψ Περίλ, ὅστις εἶχε ἐγκατασταθῆ στὴ Γαλιλία καὶ τοῦ ὁποῖου οἱ ἀπόγονοι εἶχαν συνδεθῆ μὲ δεσμοὺς συγγενείας μὲ μερικὰ μέλη τῆς οἰκογενείας κάποιου Βρεττανοῦ Πρίγκηπου. Ὁ θρούλος αὐτὸς δὲν εἶνε ἰσοῦν ἀπίθανος ὅσον δυνατὸν νὰ φαίνεται, ἀρκεῖ, γὰρ νὰ ἐξαγάγῃ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὴν ποιητικὴν εἰκόνα τοῦ μυθικοῦ ποτηρίου τὸ χριστιανικὸν δόγμα

Ἄλλὰ καὶ στὴν ἐξωτερικὴ μορφή τοῦ Γκράαλ, ὑπάρχει κατὰ τὸ μυστηριώδες καὶ ἄφατον.

Καὶ διὰ τὴν ἀτέλειαν κανεὶς μόνον τὸ Ἅγιον Ποτήριον ὀφείλει νὰ εἶνε Χριστιανός. Τὸ πολύτιμον αὐτὸ κειμήλιον εἶνε ἄφατον διὰ τοὺς ἀπίστους. Ἐκτὸς τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα παρέχει ἡ θεὰ τοῦ Γκράαλ, ὡς π. χ. τὴν αἰώνια νεότητα, ἀκατανίκητον δύναμιν στὴς μάχαι, παρέχει στὸν εὐσεβεῖ ἱππότην κάποιαν οὐρανιαν χαρὰν, μὰ προαίσθησιν τῆς αἰωνίας εὐτυχίας. Θρησκευτικὸν στράτευμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἱππότες τοῦ ἱεροῦ Τάγματος, ἔχει συσταθεῖ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Γκράαλ. Οἱ κανονισμοὶ τοῦ τάγματος τούτου εἶναι ἐξαιρετικῆς αὐστηρότητος. Κάθε σαρκικὸς ἔρωσ, κάθε ἐνωσις ἔστω καὶ νόμιμος, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως· οἱ ἱππότες αὐτοὶ ὀφείλουσιν νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ἱερότητας καὶ ἀρετῆς. Εἰς Γερμανίαν, ὅπου ὁ μυστικισμὸς τοῦ γερμανικοῦ πνεύματος παρεῖχε προσφορότερον ἔδαφος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μυστηριώδους τούτου συμβόλου, ἐκαλλιεργήθη μετὰ μεγαλητέρας συμπαιθείας ὁ θρύλος τοῦ Γκράαλ.

Ὁ Πάρσιφαλ τοῦ Ἑσενμπάχ (1210), ἐνέπνευσεν ἰδιαίτερος τὸν Βάγγερ ὁ ὁποῖος ἠντλησεν ἀπὸ αὐτὸν μόνον τὸ θρυλικὸν μέρος ἐξ οὗ ἐδημιούργησε, καθὼς σχεδὸν εἰς ὅλα του τὰ ποιήματα, ἓνα ἔργον ἴδιον ἀπὸ ἀπόψεως τύπου καὶ ἰδίως διὰ τῆς ὑπαγωγῆς ὄλων τῶν συστατικῶν παραγόντων τοῦ δράματος εἰς μίαν κυρίαν ἰδέαν, εἰς ἓνα σύμβολον.

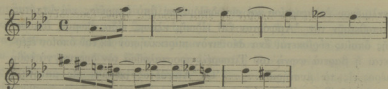
Ἴδου ἡ περιλήψις τῆς 1ης πράξεως τοῦ Πάρσιφαλ: Οὐράνιοι ἀπεσταλμένοι τοῦ Σωτήρος κατήλθον πρὸς τὸν βασιλεῖα Τιτουρέλ κάποια νύκτα ἅγια καὶ ἐπίσημον διὰ τὴν τοῦ ἔμπροσθεν τὰ πολιτικώτερα λείψανα τῶν Παθῶν: τὸ Ποτήριον, τὸ Ἅγιον καὶ θανατοουργὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπιεν κατὰ τὸ Μυστικὸν Δεῖννον, καὶ ὅπου ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἔρρευσε τὸ θεῖον του αἷμα τὴν λόγχην μετὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐκέντησαν. Διὰ τὴν διαφυλάξην τὰ λείψανα ταῦτα ὁ βασιλεὺς Τιτουρέλ ἀνέγειρε τὸν ναὸν τοῦ Μονσαλβάτ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς ἀδελφοὶ μοναχοὶ μόνον ἄγνοι καὶ ἄσπιλοι ἱππότες. Ἐνας ἐν τούτοις δὲν ἔγινε δεκτός, διότι δὲν εἶχε τὴν καρδίαν καθαρὴν. Ὁ Κλίνγσορ, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεσύρθη σὲ μία κοιλίαν διὰ τὴν ἐξίλωσθαι καὶ ἐξαγνισθῆναι ἀδυνατῶν ὅμως νὰ καταστεῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός, ἤγειρε ἐγκληματικὴν χεῖρα πρὸς τὸν Γκράαλ ῥίπτων ἀνάθεμα σ' ἐκείνους ποῦ τὸν ἐφύλασσον. Τότε ἀντιλήφθη μετὰ στὴν ὀργὴν του ποῖα μαγικὴ δύναμις εἰμποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ ἢ ἐπαίσχυντος θυσία του καὶ συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ μεταβάλῃ τὰς χέρσους ἐκτάσεις εἰς ἓνα κῆπον ἡδονῶν ὅπου

διητώντο γυναίκες ἔξωτικῶν κάλλους. Ἐκεῖ ἀναμένει τοὺς ἱππῶτας τοῦ Γκράιλ καὶ προσηλυτίζει ὄσους εἰμπορεῖ. Ὄταν ὁ Τιτουρέλ γηράσας ἠναγκάσθῃ νὰ παραχωρήσῃ τὸ στέμματα τοῦ Μονσαλιβὰτ εἰς τὸν υἱὸν του Ἄμφόρταν, ἐκεῖνος ἐξήτησεν νὰ ἀναστείλῃ ἀμέσως τὴν πρόοδον τῆς διαβολικῆς αὐτῆς πληγῆς. Ἐλαβεν τὴν θαυματουργὸν λόγχην καὶ ἐβάδισε πρὸς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κλίνγορφ ἐκεῖ ὅμως μία γυναῖκα θαυμασίας καλλονῆς· τὸν ἐσαρήνευσε καὶ τὸν ἐμάγευσε. Ἐνῶ δὲ ἀνεπαύετο μεθυσμένος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, πίπτει ἡ λόγχη του, τὴν ὁποίαν ἀρπάζει ὁ Κλίνγορφ καὶ φεύγει γελῶν. Ἀπὸ τότε ὁ Ἄμφόρτας ἔχει στὴν πλευράν του πληγὴν τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιουλῶσῃ. Μίαν ἡμέραν ὁ Ἄμφόρτας, ἐνῶ προσήγετο γονατιστὸς ἐμπρὸς στὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐξήτει σωτηρίαν ἀπὸ τὸν Ὑψιστον, εἶδε νὰ περιβῆλῃ τὸν Γκράιλ λαμπρὸς φωτοστέφανος καὶ ἤκουσε ἀπὸ ἕν φάντασμα τὰς λέξεις: «Ἀνάμενε τὸν ἐλεγκτὸν μου, τὸν ἀγνὸν καὶ ἀπλοῦν ἄνθρωπον ποῦ ἡ ἀγάπη θὰ καταστήσῃ σοφόν», τὰς ὁποίας εἶδε καὶ γραμμέναις μὲ πύρινα γράμματα. Ἡ δύγησις αὐτὴ γίνεται στὴν ἀρχὴν τῆς 1ης πράξεως ἀπὸ τὸν Γκουρνεμάντ καὶ μᾶς διαφωτίζει περὶ τῶν βάσεων τοῦ δράματος. Ἡ ἄφιξις τοῦ Πάρσιφαλ, ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ τὸ καλόν, τὸ κακόν, τὸ πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖος εἶνε, γεννᾷ ἀμφιβολίας στὴν ψυχὴν τοῦ Γκουρνεμάντ, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι βλέπει στὸ πρόσωπον τοῦ Πάρσιφαλ, τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Θεοῦ: «τὸν ἀγνὸν καὶ ἀπλοῦν ἄνθρωπον ποῦ ἡ ἀγάπη θὰ καταστήσῃ σοφόν» καὶ ἀποφασίζει νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ Ἱερόν.

Ἀκούονται ἤχοι κωδῶνων καὶ σαλπύγων, οἱ ὁποῖοι ὄλοεν πλησιάζουν· ὁ Πάρσιφαλ εὐρίσκεται μέσα εἰς μίαν ἀγανὴ αἰθουσαν σκεπασμένην ἀπὸ φωτεινὸν θόλον. Οἱ ἤχοι τῶν κωδῶνων φεύγουν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ θόλου τούτου. Ὁ Πάρσιφαλ εἶνε θαμβωμένος ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεάματος ποῦ παρουσιάζεται στὰ μάτια του, καὶ ὁ Γκουρνεμάντ τὸν παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς ἵνα συλλάβῃ εἰς τὴν στάσιν του τὴν ἀναμενομένην ἀποκάλυψιν.

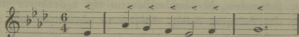
Δεξιὰ καὶ ἀριστερά, εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, ἀνοίγονται δύο θύραι, ἀφίνουσαι νὰ περάσουν δύο σειραὶ ἱπποτῶν, μὲ στάσιν σοβαρὰν καὶ εὐλαβῆ καὶ νὰ τοποθετηθοῦν περὶ ἀπὸ τὰς τραπέζας ὅπου εὐρίσκονται κύπελλα. Ἐτοιμάζονται νὰ ἐορτάσουν τὴν ἀγάπην, ὅπως εἶχε ζητήσει ὁ Σωτήρ.

Ἐπιπλέον ἀπὸ αὐτοὺς ἐμφανίζεται ἡ πομπὴ τοῦ βασιλέως, κατα-

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἰντερμέτζο αὐτοῦ, τὸ θέμα τοῦ *Λείτνου*, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ παραστώμεν, λαμβάνει ἐξέχουσαν θέσιν, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν οἱ *Κωδῶνες*, σημαίνουν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν, εἰσάγουσα ἡμᾶς εἰς τὸ ἱερὸν.

Ἐπὶ ἐπιβλητικοῦ ρυθμοῦ, οἱ ἱππῶται πορεύονται πρὸς τὸν *Γκράαλ* : καὶ τοποθετοῦνται περὶ τὰς τραπέζας· ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ, μὲ διπλὸν βῆμα, νεαροὶ ὄπλοφόροι, εἰσέρχονται ἐπίσης καὶ λαμβάνουν θέσιν. Φωναὶ νεανικαί, σχηματίζουσαι τριπλοῦν χορὸν, τοποθετημένα εἰς τὸν θόλον, ψάλλουν τὴν *Ἐπικλήσιν* πρὸς τὸν *Σωτήρα*, ἐνῶ ἡ ὄρχηστρα παρουσιᾷ σποραδικῶς φθόγγους ἀπὸ τὴν *Λόγγην* καὶ ὑστερα τὰς ἀρμονίας τοῦ *Γκράαλ*. Ἄλλη μὰ χορροδία, ἀπὸ τοῦ θόλου, ἐτελεῖ ἐν εἴδει χορικοῦ, (choral), τὸ θέμα τῆς *πίστεως*.

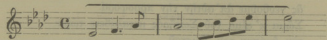

Τὸ θέμα τοῦ *Λείτνου* ἀκούεται πάλιν ἐν ὅλῃ του τῇ μεγαλοπρέπειᾳ, ὅπως ἀκριβῶς κατὰ τὸ *Προεῖντιο* τοῦ ἔργου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ νὰ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν βιολίων, ψάλλεται ὑπὸ τῶν παιδίων.

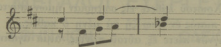
Ἀκούεται ἐκ νέου τὸ θέμα τῶν *Κωδόνων* τότε αἱ τρεῖς χορροδία, πρῶτον ἡ τῶν Παιδίων, κατόπιν ἡ τῶν Νεανίσκων καὶ τρίτον ἡ τῶν Ἰπποτῶν, ψάλλουν ἕνα ἕμνον εὐχαριστίας. Εἶτα ἀντιτρόφως πρῶτον οἱ ἄνδρες, κατόπιν οἱ ἔφηβοι καὶ ἐν τέλει τὰ παιδιά, κάμουν μίαν ἐκδήλωσιν πίστεως καὶ ἐλπίδος ἐπὶ συγχορδιῶν τοῦ θέματος τοῦ *Γκράαλ*, τὸ ὁποῖον θὰ γαθῆ, σιγά, σιγά, εἰς τὰ ὕψη τοῦ θόλου.

Ἡ πομπὴ τοῦ βασιλέως ἀποσύρεται, συνοδευομένη ἀπὸ τοὺς ἴχους τῶν *Κωδόνων* τοῦ *Γκράαλ*. Ὁ *Γκούνεμαντς* καὶ ὁ *Πάρουφαλ* μένου μόνοι καὶ ἡ ὄρχηστρα διὰ περιέργου συνδυασμοῦ παρουσιᾷ τὰ θέματα τῆς *Ἐπιστάσεως*, τῆς *Ἐπικλήσεως* πρὸς τὸν *Σωτήρα* τοῦ *Πάρουφαλ* καὶ τοῦ *Κόνων* ὅταν ὁ *Πάρουφαλ* ἐκδιωχθῆ καὶ μείνῃ μόνος ὁ *Γκούνεμαντς*, μέσα εἰς τὴν ἔρημον σπηγὴν, ἀκούεται ἡ προφητικὴ φωνὴ τῆς

*Υποσχόμενος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν εἴδει οὐρανιας ἡχοῦς ἀπαντοῦν, ἐκ τοῦ
 θόλου, τὰ θέματα τοῦ Γκραάλ :

καὶ τῆς Λόγης :

Πρᾶξις I.

Χορὸς Σὲ ἀγάπης εὐωχία ὁ ἱπότης μας καλεῖ
 σὰν νῆν' ἢ εὐχαρία ἢ τελευταία αὐτή.
 Σὲ δείκνον ἀρετῆς
 ἄς ἔλθῃ ὁ καθεὶς
 ἂν ἔχει τὴν καρδιά
 ἀθώα καθαρά.

Καθὼς τοῦ Χριστοῦ μας τὸ αἷμα ἐχόθη
 γιὰ νὰ σοθῇ ἡ ψυχὴ μας,
 μὲ χαρὰ τὸ αἷμα καὶ τῶν πιστῶν ἄς γυθῇ
 γιὰ τὸν Ανθρωπότη μας.

Αὐτὸς ποῦ ἔχει σταυρωθεῖ
 μὲς τὴν ψυχὴ μας παντ' ἄς ζῆ.
 Ἡ πίστις ζῆ κ' ἡ ἀρετὴ μας λέγει ὁ Σωτήρ μας.
 Αὐτοῦ τὸ σῶμα. Αὐτοῦ τὸ αἷμα εἶνε ὅλη ἡ ζωὴ μας.

Σῶμα κ' αἷμα Χριστοῦ δεῦτε λάβετε σεῖς
 αὐτὸ ζητεῖ ἡ ἀγάπη.
 Σῶμα κ' αἷμα ἀγνὸν δεῦτε λάβετε σεῖς
 Εἰς ἀνάμνησιν Αὐτοῦ.

Σῶμα χ' αἶμα ὁ Ἀντροπῆς μας
 γιὰ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας
 ἐθυσίασε μὲ χαρὰ
 ἃς γευθοῦμε ἀπ' αὐτὴν τὴν προσφορά.
 Σῶμα κ' αἶμα τοῦ Σωτῆρος μεταλάβετε τώρα
 τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ
 θὰ κερδίσετε μ' αὐτὰ
 καὶ τὸ κράτος τ' οὐρανοῦ.
 Σῶμα Χριστοῦ λάβετε εἰς σωτηρίαν ἡμῶν πάντων.
 Πάντα πιστὸς ἐν ὅσῳ ζῆ νὰ μένη ὁ καθείς.
 Αἶμα ἀγνὸν πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, αἶμα ἀγάτης
 σὰν ἀδελφοῦς πάντα μαζὶ αὐτὸ θέλει μᾶς ἐνώσει!
 Πάντα μὲ πίστιν! πάντα μ' ἀγάτη.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

ANDRES SEGOVIA

Σάββατον 18 Ἀπριλίον ὥραν 10 μ. μ.

A^{ON} RECITAL

Τρίτη 21 Ἀπριλίον ὥραν 6.30 μ. μ.

B^{ON} ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ RECITAL

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΙΝΙΑ

ΕΚΕΙΝΤΑ ΚΑΛΩ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

ΔΩΡΗΤΑΙ

ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΛΞ. Γ. ΤΡΙΑΝΤΗ
† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ
ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ

1920

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΟΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΙΝΙΑΣ

ΕΚΕΙΝΤΑ ΚΑΛΩΣ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

ΔΩΡΗΤΑΙ

ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΛΞ. Γ. ΤΡΙΑΝΤΗ
† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ
ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ

1920

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΜΕΛΟΛΟΓΕΥΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΕΡΕΤΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΤΕΛΕΙΟΝ

ANDRES

SEGOVIA

ΣΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΛΕΞ. ΤΡΙΑΝΤΗΣ

ΕΥΑΝΓ. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΞ. ΤΟΥΡΝΑΙΖΗΣ

ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΚΗΣ

ΣΟΦ. Π. ΚΑΜΠΑ

Β' ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΡΕΚΙΤΑΛ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΜΗΜΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

- Δις Ἀγελάστου Ζωή
- » Ἀραμπατζόγλου Δέσποινα
- Κα Βάβλη Μαρία
- » Βεκαρέλη Ἐλένη
- Δις Βριζόλου Μαρία
- » Γεωργᾶ Ἡλέτρα
- » Γεωργίση Δήμητρα
- Κα Γιανκόφσκου Κοῦλα
- Δις Γιάπαλα Φρίτσα
- » Δαμάσκου Πόπη
- Κα Δαμιανίδου Πόπη
- Δις Δειμέζη Ξένη
- Κα Δημακοπούλου Ἰομήνη
- » Καλλιγᾶ Δέλα
- » Καλογερόκου Μαρία
- » Καραγιαννίδη Στεῖλλα
- » Καραντιοῦ Κλειώ
- » Κασάτη Φουίλη
- Δις Κατσιμαντῆ Κοῦλα
- » Κονταράτου Κική
- Κα Κοντογιάννη Ἐρριέτιη
- Δις Κοιτάκου Οὐρανία
- » Κωνσταντινίδου Αἰκατερίνη
- » Λαμπρινίδου Εἰρήνη
- » Μαλαφρέκα Ἐλένη
- » Μάνεση Πόπη
- » Ματορίκου Ἀσπασία

- Δις Μανῆτα Λοῦλα
- Κα Μικεῖλη Ἄγνα
- » Μικροῦ Μαρία
- » Μιχαλοπούλου Τοῦλια
- Δις Μόρη Μαρία
- Κα Μπόνη Ἀθηνᾶ
- » Μποροατίνου Μαρία
- Δις Ξανθάκη Μαργαρίτα
- » Ξινογαλιᾶ Κάκια
- » Οἰκονομίδου Ἐλένη
- » Παπαδοπούλου Ἡλέκτρα
- Κα Παπαλάκη Μαρία
- » Πράτσικα Ζαῖρα
- » Πράτσικα Χρηστίνα
- Δις Προσόν Μαρία
- » Ρώσση Στέλβια
- » Σκουρλέτη Ἐλευθερία
- » Σταθοπούλου Πολυτίμη
- Κα Στουδίτου Ἄγνη
- Δις Σώσου Δήμητρα
- Κα Τσακροπούλου Καίτη
- » Τσίληθερα Ἥβη
- » Φαρανιάντου Ἑλένη
- Δις Φέρομπου Λίτσα
- Κα Φραγκονδάκη Ἀλεξάνδρα
- » Φρονίμου Σοφία
- Δις Φωτιάδου Ἀγγελική

ΗΛΕΝΑ ΜΕΛΗ

ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Βαλαγιάννης Θεόδωρος
 Βλυσσιδής Νικόλαος
 Βριζώλος Παναγιώτης
 Γαβαθᾶς Δημήτριος
 Γιαννακός Ἀντώνιος
 Γιαννακός Γεώργιος
 Δουφεξόπουλος Παῦλος
 Λοΐβας Χρήστος
 Εὐσταθίου Δημήτριος
 Ἰωάννου Ἀντώνιος
 Καργαδούσης Ἐμμανουὴλ
 Καμαροῦ Φαν.
 Κασαρός Νικόλαος
 Κόκκινος Ὀθων
 Κοτοπούλης Ἀνδρέας
 Κροντηρᾶς Δημήτριος
 Κρουνταῖτης Κωνσταντῖνος
 Κρυμακός Θεμιστοκλῆς
 Κωνσταντινίδης Ἀλέξης
 Κοιτσόπουλος Δημήτριος
 Λαγομιτῆς Παναγιώτης
 Λασηθιωτάκης Ἀναστάσιος
 Μανιάσοφ Μιχαὴλ
 Μακρῆς Ὁρέστης
 Μασραζιώτης Ἰωάννης
 Μικελίδης Φοῖβος

Μιχόπουλος Παναγιώτης
 Μολότσος Μανώλης
 Μοσχονᾶς Ἀλέξανδρος
 Μοσχονᾶς Μπέης
 Νίκλας Γεώργιος
 Οικονόμιον Κωνσταντῖνος
 Παπαγεηγορίου Στυλιανός
 Παπαδάκης Μιχαὴλ
 Παπαδάκης Νικόλαος
 Παπαδημητρίου Δημήτριος
 Παλασσηρίου Δημήτριος
 Παπαγαλαμπίδης Θεμιστ.
 Ροκανᾶς Ἀλέξανδρος
 Σαββίδης Παντελῆς
 Σαράβας Σπυρίδων
 Σορόπος Νικόλαος
 Τσιτῆς Νικόλαος
 Τσιτῆς Ἰωάννης
 Τριμῆς Νικόλαος
 Τσατῆλης Σπυρίδων
 Φιλιππόπουλος Δημήτριος
 Χαϊκίόπουλος Ἀχιλλεύς
 Χλημῆτζας Σωτήριος
 Χόστης Χαρίλαος
 Χριστόπουλος Βασίλειος
 Χρονόπουλος Ἀντώνιος

ΔΟΚΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Βουκίδης Παναγιώτης
 Γεωργιανᾶς Παναγιώτης
 Καρποδίνης Βασίλειος
 Καρυστινός Νικόλαος
 Κούρκουλος Σπυρίδων
 Λασηθιωτάκης Ἐμμανουὴλ
 Μερακιᾶνης Χρήστος

Μονλός Γεώργιος
 Οικονομόπουλος Δημήτριος
 Παπαδόπουλος Χαρ.
 Πρατόπουλος Ἄγγελος
 Τσιροτόπουλος Ἀλέξανδρος
 Τσιτῆς Ἐλευθέριος
 Χατζηθεοδῶρον Φίλ.

ΜΑΘΗΤΑΙ

ΟΙ Κ. Κ.

Βεργίλης Σωκράτης

Κανακάκης Τίτος

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

Κος 'Ανδρέαδης 'Ανδρ.	Κος Κονταράτος Θεμιστ.	Κα Παπασπύρου Βούλα
» 'Αντιμοιράνης Γ.	» Κονταράτος Μίμος	Κα Παπαχαλαραλαμπιδής Θ.
» 'Αποστολίδης Χρ.	Κα Κοκεάνου Μαρ.	Δις Πατριάνου Εύστ.
» 'Αποστολόπουλος Γ.	Κος Κοιπέκος 'Ιωάν.	Κα Πετρασιόγλου Μιλέανς
» 'Αγγυριού 'Αγγ.	» Κριεζής Κωνστ.	» Πετρασιόγλου Είρ
Κα Βαράταση 'Ερ.	» Κυριακόπουλος Γ.	» Κος Πετρίδης Ι.
Κα Βακερίτσα Καλ.	» Κυριακόπουλος Κ.	Δις Πολίτου Α.
Κος Βλάντασόπουλος Κ.	» Κυρίνης Κ.	Κος Πολίτης Γεώργ.
» Βόγγλης Τάκης	» Κύρος 'Αχ.	Κος Πουλόπουλος Α.
» Βουλκιώτης Σ.	» Κύρος 'Αλ.	» Πουρής Μιλτ.
» Βούρβουλης Τάκης.	Κα Κύρου Δανάη	» Πράπας Μιγ.
» Βρεττός 'Επ.	Κος Κωνσταντινίδης Ανίστ.	Δις Πράτσικα Κούλα
» Γεωργαντής Γ.	» Κωτσόπουλος Δημ.	Κος Πράτσιας Νικ.
» Γεωργαντής 'Οδ.	» Λαγομιζής Παν.	» Πράτσιας 'Ανδρ.
» Γεωργιάδης 'Αγγ.	» Λαγός Δημ.	Κα Πράτσια Καζίρα
» Γεωργιάδης Γεώργ.	» Λαμπιάνης Βασ.	Κα Πρωτοδίκου Μαρτίττα
» Γεωργιάδης Μ.	» Λάππας 'Οδ.	Δις Ραζή Ζωή
» Γλυκοφριδής Π.	Κα Λιακοπούλου Δαν.	Κος Ραζής Κ.
Κα Γουναρακη Μπέμκη	Κος Λιβεράτος Γρηγ.	» Ραφτάπουλος Θ
» Δαμαλά 'Ελ.	» Λογοθετόπουλος Χαρ.	» Ρηδιάδης Δευκ.
Κος Δαυφάς Αιμιλ.	» Λούτσης Νικ.	Κα Ρεδιάδου Μαρ.
» Δαμιανίδης Στ.	» Μακρής Γεώρ.	» Ρουσοπούλου 'Ελ.
» Δεσσύλος Θεόδ.	» Μακρής Νικόλ.	Κος Ρούφος Δουκ
Κα Δημακοπούλου 'Ιουμ.	» Μακροκόστα Γεώρ.	» Ροζάντζης Σπυρ.
» Δοανίδου 'Αντίττα	Κος Μπαλαμασιανός Κ.	Κος Σαββίδης Παντελ.
Κος Δουγόπουλος 'Ιω.	» Μαντζούνης Δημ.	Κα Σαββίδη Κατίνα
» Δουφεζόπουλος Π.	» Μαρραζιώτης 'Ιωάν.	Κα Σαράντη Νίνα
Κα Δροσοπούλου 'Ερασμ.	Κος Μέρμηγκας 'Αθαν.	Κος Σπυραντήρας 'Επαμ.
Κος Δροσοπούλου 'Ιωάν.	Κος Μιμίκος 'Αρ.	» Σκλάβος Γεώργ.
Δις 'Ενυάλη Μερόπη	» Μητρόπουλος Δημ.	» Σκόκος 'Αντ.
Κος 'Ευστρατιάδης 'Αλ.	Κος Μιχαλίνος 'Εμμ.	» Σωρότος Νικ.
» 'Ευστρατιάδης Δημ.	Κα Μομφρεράτου Καλ.	» Σοφιάνοπούλου 'Αρ.
» Ζάγας 'Αριστ.	» Μομφρεράτου Α. Μαρ.	Κα Σοφιανοπούλου 'Ελ.
Κα Ζερβού Θυρανία.	» Μομφρεράτου Τ. Μαρ.	Κος Σοφιανοπούλου Α.
Κος Ζερβός Σπυρ.	Κος Μόστρας Σπ.	Δις Σπηλιωτάκη Λόρα
Κα Ζηρίνη Αιλή	» Μπαλάνος Δημ.	Κα Σταθοπούλου 'Ελένη
Κος 'Ηρωμενάκης Γ.	» Μουζονάς 'Αλέξ.	Κος Στελλάκης Θεοδ.
» Θεριανός 'Απ.	» Μουζιάκης 'Αντ.	» Στουπάδης 'Αναστ.
Κα 'Ιατρίδου Καίτη	» Μπαρμπαρίσος Σπ.	» Στεφάνου Εύδγ.
Κος 'Ιωάννου Γεώργ.	Κα Μπαρβάνου Μαρ.	» Στρινας Γεώργ.
» Κалаμίδας Πετ.	» Μπόφα Χαρούλεια	» Τουρνάισεν Φελ.
» Καλλιγιάς Μιχής	Κος Μπουσντινίου 'Ιωσ.	Κα Τουρνάισεν Γαλ.
» Καλλιγιάς Παύλ.	» Νικταράκης 'Εμμ.	» Τριφυλλίδης Δ.
» Καλογερίκος Π.	» Νεγροπόντης Μιλτ.	» Τριφυλλίδης Θ.
» Καλοδούνας Κωνστ.	» Νικολόπουλος Κ.	» Τριφυλλίδης Ν.
» Καραγιαννίδης Δημ.	» Ζυγγόπουλος	» Τσαμουρτζής Ευάγ.
» Καρανικολός Βασ.	» Οικονομίδης Φιλ.	» Φαραντζός Σπ.
» Καρατζός 'Αχ.	» Οικονόμου Κωνσ.	Κα Φέριμτουν Παυλ.
» Κασόλου Χριστ.	» Παϊζάνης Σπ.	» Φιλιπποπούλου 'Αθ.
» Κασοδής 'Απίστ.	Δις Παναγοπούλου Βασ.	Κος Φονίτης 'Αμπελ.
» Κασσαβίτης Α.	Κος Πανογιαννόπουλος Β.	Κος Χαλίδης 'Ηλ.
» Κασσαβίτης Κ.	Κα Παπαγεωργίου Λίνα	Κα Χατζημυζήλη 'Αγγ.
» Κατασός Ν.	Κος Παπαδόπουλος 'Αμφ.	Κος Χατζημυζήλης Πλ.
Κα Κατοσιγάνη Καίτη	» Παπαδόπουλος 'Ιωσ.	Κα Χλημίντζα Αιν.
» Καφαντάρη Μαρ.	» Παπακωνσταντίνου Β	Κος Χλημίντζας Σωτήρ.
Κος Κολύμβας Δημ.	» Παπαλέξης Δημ.	» Χλημίντζας Γεώρ.
» Κομνηνός 'Α.	Δις Παπαλεξοπούλου Είρ.	» Χρονόπουλος 'Αντ.
» Κομνηνός Σ.	Κος Παπανδρικούπουλος Α.	» Χρυσοφιδής Γεώργ.
Κα Κονταράτου 'Ελένη.	Κα Παπαπαναγιώτου Μαρ.	
Δις Κονταράτου Κικ.	» Παπαπαναγιώτου Μίνα	

Σημ. Οι επιθυμούμενες να υποστηριξώσι τὸ ἔργον τῆς Χορῳδίας 'Αθηνῶν ἔγγραφομένοι ὡς 'Αρωγὰ Μέλῃ αὐτῆς δύνανται νὰ ἀποσταθῶσιν εἰς τὴν Γραφεῖα τῆς Χορῳδίας. 'Ετησίᾳ συνδρομῇ δραχμὰ ἑκατὸν (100).

APOLA MEAH

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title block.

